

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Epistola I. E lib. III. Epist. Barth. Riccii p. 48. ad Bonon. Anno 1566. Barth.
Riccius Paulo Manutio S. D.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-198567)

quid ego tibi debeam, spectandum est. Itaque nullum prætermittam tempus commentandi, quâ maximè ratione tuis in me vulgaribus officiis, aliquâ saltem ex parte respondere possim. Interim, cum majora non possem, volui hos *εἰς τὰ Ἀριστοτέλους Ἰθιὰ νικημάτων* commentarios tibi dedicatos, non veluti quidpiam egregium, sed tanquam levidense munusculum ad te mittere. Quid si amplitudine tua dignum, quid virtuti, quid ingenio debeatur, optimè novi; sed idem, quid præstari à me possit, facile video. Quare quoniam hæc maxima sunt eorum, quæ ego hoc tempore efficere & navare possum; erit humanitatis & prudentiæ tuæ, hoc meum officium, qualecunq; est, vel potius quantulumcunque est, ita accipere, ut ab animo tui studiosissimo, tibiq; jampridem deditissimo profectum non dubitanter existimes. Ego, ne quid eorum, quæ ad præstantissimarum virtutum tuarum admirationem attinent, prætermittam, quàm potero diligenter, operam dabo. Venetiis. M. D. XXXVI.

APPENDIX EPISTOLARUM,
AD MANUTIUM.

Epistola I.

Elib. III. Epist. Barth. Riccii p. 48. ad Bonon.

Anno 1566.

BARTH. RICCIUS PAULO
MANUTIO S. D.

Gaudet, Manutium accepisse conditionem ab Hippolyto Cardinale sibi oblatam; utq; propediem adveniat, hortatur.

Eqvidem

Equidem, Manuti, eâ olim sententiâ fui; ut magis homines suâ prudentiâ, quàm ullius fortunæ arbitriò regerentur. Quam etiam meam sententiam suis validissimis rationibus in meis libris de Gloriâ satis tueri videbar; nunc verò totus hæreo. ac parum abest, quin ab eâ sententia discedens, à me ipso ad eos, qui contrâ sentiunt, palàm fiam transfuga. Nam cum jam sæpius ante omnes amici tui, ii-que principes interdum viri in hanc curam studiosissimè incumberent, ut Ferrariæ commodè atque cum aliquâ dignitate agere posses: nihil tamen suo studio atque auctoritate proficere unquam potuere. Superiori verò æstate, cum Bononienses ut te secum haberent, omnem honestam conditionem tibi proponerent, ego & Pigna interea omnia tentavi us, ut te illis interciperemus. Planè enim scis, cum hac Venetias rediens transires, te biduum nobiscum moratum, quo tempore, ut perpetuò esse posset, omnia nostra consilia contulimus: quæ ita tu probasti, ut si à Principe Hercule honesta aliqua conditio tibi offerretur, tum rem facile absolvi posse diceres: Is eam affert æqvissimam; tempus postulas ad deliberandum: datur: discedis: res postea multos dies per literas ultrò citroque missas tractatur, neque tamen quicquam perficitur, utrum an in decernendo, utram acciperes, (ne quid de Romanâ ac Papiensi dicam,) non satis constituebas? Ita sensim res tota postea refrixit, atque agi est desita. Ecce autem tibi atque etiam alia omnia agenti, qui te tantùm nomine cognoverat, ad te adit, atque ita tecum agit, ut non prius discederet, quàm te Hippolyto Atestio

Cardi.

Cardinali suo amplissimo familiarem efficeret, at quæ familiaritate? quæ illi cum ceteris nobilioribus convivæ es: cui honori CCC. etiam sunt addita. Quæ unâ magnificâ conditione si non perpetuò Ferrariæ, ubi is nunc jam longum tempus agit, certè magnam temporis partem es commoraturus. Ecquid ais Manuti? num ita est? Cedant, inquit ille, arma togæ. Ego verò inquam, Cedant consilia fato. Ita enim ab initio erat in mente illâ constitutum, ut hac ratione atque hoc tempore Ferrariam cum familiâ commigræres, nos verò tui omnia frustra experiremur. Cui isti tuo tamen fato multum equidem debeo, quod fatalem meum diem antecessit, qui in mea senectute veterem consuetudinem renovare potero, cujus etiam recordatione videor quodammodo annos quoque renovasse. Sed Dii isti pestilentia omnia mala dent, quæ te nobis tot menses interceptit. Nunc verò, cum ea ita se remisit, ut omnes, qui cum fide publica istinc discedunt, à ceteris civitatibus accipiantur: quid stas? quid te amplius remoratur? At oculi, inqvies, parum etiam lippunt. At mihi crede, ut caliginosum istud cælum reliqueris, ac in Pado nostro semel eos laveris, omnem in perpetuum tibi lippitudinem absterferis, neque tibi unquam postea dolebunt. Si igitur cetera parata sunt, continuo navem conscendas; si verò conscenderis, vela fac; si ea fecisti, remis etiam incumbe, ut primo quoque tempore tuis familiaribus tui desiderium expleas. Te Cæsanius vir optimus, qui de te optimè & sentit, & loquitur, quemque tu omnium plurimè facis, cupidè expectat: & Locatellius, Philosophiæ,

Juris

Juris
hau
à sec
tern
fran
faci
amio
cedi
quæ
versu
aures
minu
desid
*Resp

ex B
BE

Rej
ut ex
dine s
possit
E Go
ali
quoni
um tu
quò m
qui te
tem a